

Maskinarkitektur, G2

Daniel Bejder, Anders Bjerg Pedersen
Hold 2

29. november 2006

Programmet starter med kodeafsnittet med label `DIKU`, hvor pointerne `:sp` og `:fp` initialiseres. Herefter starter selve programmet `set_array`, som indeholder underafsnittet `forLoop`. I `set_array` gør vi plads på stakken og gemmer vores return address `:ra` og vores saved registers `:s1` og `:s0`. Derefter sættes `:s0` til at pege på første element i arrayet (`a[0]`). `set_array` starter med parameteren `num` gemt i register `:a0`.

I **Compare**-afsnittet sætter vi vores lokale frame pointer og gør plads på stakken til og gemmer returadressen `:ra`. Her bruger igen parameteren `num` gemt i register `:a0` og desuden parameteren `i` gemt i register `:a1` (disse variable kaldes nu **a** og **b** i kildekoden til C-programmet). Via **jump-and-link** hopper vi til **Subtract** (med samme parametre, der derfor ikke gemmes eller ændres), og når vi kommer tilbage, gemmer vi `l` i `v0`, hvis returværdien fra **Subtract** ($v0 = a - b$) er større end eller lig nul. Vi restorer nu vores return address `:ra`, frigører pladsen og hopper tilbage til **forLoop**.

I **Exit**-afsnittet restorer vi vores saved registers *s0* og *s1* og vores return address *:ra*, resetter stack- og frame pointer til deres oprindelige værdier og stopper.

Overvejelser ifm. valg af operationer

I forbindelse med brugen af stakken følger vi bogens konventioner om, at rækkefølgen, vi gemmer registre i (oppefra og ned), er: argumentregistre, return address, saved registers, lokale arrays og strukturer.

Test og ”Brugervejledning”

Når programmet køres (mips G2Final.hex 0) vil det vente på input af **num**, hvorefter det kører færdigt og undervejs udskriver indeholdet af **array**, der er 1 hvis **num** er større eller lig med **i**. Kørsel med **num = -1, 0, 3 og 11** giver de forventede 0, 1, 4 og 10 1-taller i array’et, så vi vil mene, at programmet virker, som det skal.